

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

Tárgy

614.64

Hely

Idő

'1919'

Személy

Szerző:

Cím: **Ezentul csak a temetőben szabad a halottat felravatalozni**

Forrás:

Déli Hírlap

Bp.

1919 III. 19.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Közp. n

Ezentul csak a temetőben szabad a halottat felravatalozni

A kötelező ravatalozás terve a Néptanács előtt — A főváros kisajátítja a temetkező vállalatokat

(A Déli Hírlap-tudósítójától) A Néptanács mai ülése elé a főváros közegészségi ügyosztálya javaslatot terjeszt a halottak kötelező ravatalozásáról. A terjedelmes előterjesztés, melyet Csutor tanácsnok és Véssey tanácsjegyző készítettek, elmondja a többi közt, hogy a temetőben való kötelező ravatalozással a főváros már 1901-ben foglalkozott, de akkor az eszme hatalmas ellenzésre talált. Különösen a Chebra Kadischa foglalt ellene élesen állást és vállalerőlköcsi szempontból a többi felekezettel sem fogadta rokonszenvesen az ideát. Felvonultak ezután a temetkezési vállalkozók és a bérkocsitulajdonosok is, akik egzisztenciájuk érdekében ragaszkodtak a régi temetkezési rendszerhez. Mindazonáltal a kérdés előbbre vitelére érdekében a főváros nyilvános pályázatot hirdetett a Kerepesi-uti temetőben felállítandó központi ravatalozó épület tervére. Készített is egy ilyen tervezetet Hikisch Rezső műépítész. A kivétel azonban többféle ok miatt évről-évre halasztódott.

A forradalom óta a főváros tanácsa-

ban újra felvetődött a kötelező ravatalozás ügye, amit előbbutóbb amugy is aktuálisra tett volna a halotthamvasztás újra aktuális korszerű kérdése. A tanács utasította az ügyosztályt, hogy legyen részletes előterjesztés a kötelező ravatalozás sürgős keresztülvételéről. Az eszme megvalósítását az a körülmény sürgeti, hogy a bérkocsiközlekedés napról-napra rosszabbodik és egyre drágul, a temetkezővállalatok pedig haffatlan módon kiuzsorázzák a gyászoló közönséget.

A főváros közegészségi ügyosztályának ma délután tárgyalásra kerülő javaslata szerint a kérdés úgy volna megoldható, hogy a pesti oldalon elhunytak számára a Rókus-kórház mögött, a Stáhlly-utcai halottasház nagy térfélen hullagyűjtő állomást létesítenek, ahova a napközben elhaltakat halottvivő gépkocsin elszállítanak és onnan az éjjeli órákban villamoson a temetőbe vinnék. Ott történnék azután a felravatalozás. A tervzet szerint az eljárás a temetkezések mai horribilis árát lényegesen csökkentené, mert megszüntetné a temetkezővállalatok uzsoráskodását. De nagy jelentősége volna a kötelező ravatalozásnak közegészségügyi szempontból is. Rendkívüli esetekben, amikor kiváló emberek ravatalozásáról van szó, a főváros polgármestere kivételesen megengedheti, hogy az elhunytat a város területén valamelyik középület-

ben vagy nyilvános helyen ravatalozzák fel.

Ezzel a javaslattal kapcsolatos az a terv is, hogy a főváros a temetkezéseket községe-síti, vagyis az összes temetkező vállalatokat kisajátítja. A fővárosban most harmincöt temetkező vállalat működik. Ezek, néhány nagyüzemi vállalkozás kivételével, jórészt kisebb tőkével dolgozó vállalatok, melyeknek megváltása pénzügyi szempontból nem volna kivihetetlen. Addig is, amíg a temetőben a külön ravatalozótermeket felépíthetnek, a javaslat szerint a most használatban le-

vő régi halottasházakat bővítenék ki. A kötelező ravatalozás azonnal való megvalósításáról szóló javaslatot a Néptanács előreláthatóan teljes egészében elfogadja és ez első lépés lesz a halotthamvasztás kérdésének végleges megoldása felé. A krematórium felállítását a népkormány tudvalevően már engedélyezte és most már csupán az építkezési nehézségeken mulik, hogy a tervezett fővárosi nagy halotthamvasztót mikor adhatják át rendeltetésének.

Műszaki rajzok 1919.